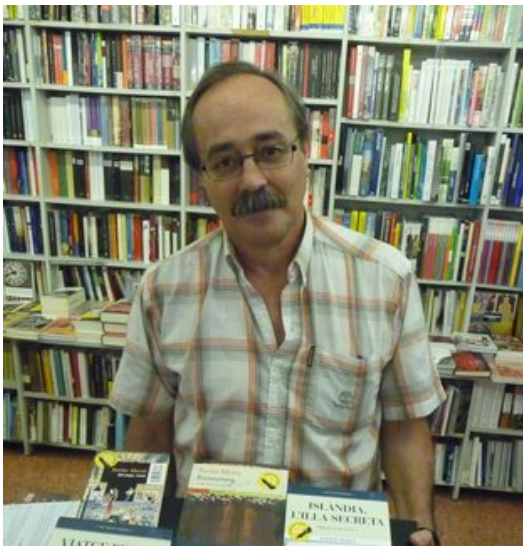

L'Empordà sense Pla

Xavier Moret, amb alguns dels seus llibres, a la Llibreria 22 de Girona Foto: X.C.

Fa cinc anys que Xavier Moret (Barcelona, 1952) viu a Centenys, un petit poble del municipi d'Espolla (Pla de l'Estany) on ha trobat tota la tranquil·litat i la pau que buscava per llegir i escriure quan no és fora del país aquest viatger impenitent que volta pel món una mitjana de cinc o sis mesos a l'any. De fet, els llibres de viatges –o millor dit, la seva versió molt personal del que ha de ser un llibre de viatges, amb immersions profundes en la realitat del país visitat i explicat– s'han convertit en un capítol destacat de la seva bibliografia, juntament amb les novel·les que protagonitza el detectiu alternatiu o post-hippy Max Riera, l'última de les quals és Tramuntana (Empúries). La nova aventura de Max Riera és una trepidant investigació ambientada en un Empordà gens idíl·lic, en què es combinen les màfies de l'est que trafiquen amb dones i les maltracten i eliminen com si no res, amb incendis provocats, polítics corruptes, parcs eòlics que no responen a interessos mediambientals, especulació immobiliària i altres negocis molt

fosc en què també participen famílies empordaneses de tota la vida, amb tant de pedigrí com avarícia malsana. Xavier Moret, autor també de Viatge per la Costa Brava, ha trobat en la ficció un mitjà ideal per “fer un retrat sociològic de l'Empordà, on la globalització també ha arribat, i això inclou els crims”. Moret admira Josep Pla com a escriptor i bon coneixedor de l'Empordà (“Aigua de mar és una meravella”), però creu que, trenta anys després de la seva mort, ja és hora de desmuntar “la mitificació de l'Empordà planià”, perquè aquell paradís ja no existeix.

Riera, un personatge nascut el 1997 de “la ressaca de la Barcelona olímpica”, no havia sortit fins ara de la ciutat per exercir com a detectiu i poc voluntariós autor de novel·la negra. Escèptic permanent, hedonista resignat i melòman –el llibre està ple de cites de cançons, de Bob Dylan i Rubén Blades a Joni Mitchell i Pink Floyd–, Max Riera arriba a un petit poble empordanès anomenat Vilator, ben disposat a passar moltes hores a l'hamaca i a avorrir-se a consciència. Un oasi de pau empordanesa que es revoluciona quan 1) apareix una noia morta en un bosc cremat, i 2) entra en escena una misteriosa rossa espectacular, “el millor catalitzador de la novel·la negra”, segons Moret.

Vilator no existeix, però el llibre està ple de referències geogràfiques reals i molt concretes, com ara Pals, Figueres, l'Escala i Empuriabrava (“un lloc ideal per a una trama detectivesca”) i restaurants com el Mas Pau i el Motel Empordà.

Mentre Moret continua viatjant i comença a perfilar l'aventura final de Max Riera, ambientada a la Formentera dels seus somnis hippies, aquest prolífic escriptor acaba de publicar un nou llibre, Islandia, revolución bajo el volcán (Alba), un llibre entre la narrativa de viatges i la crònica periodística, que explica com ha evolucionat aquell país, entre crisis econòmiques i explosions volcàniques, des que el va retratar el 2002 a Islàndia, l'illa secreta.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 25-09-2011 Pàgina 51

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/456638-lemporta-sense-pla.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss